

Staatskloterij

Het Maasziekenhuis in Boxmeer, één van de kleinste Madurodam ziekenhuizen van Nederland, kreeg geheel in tegenstelling tot de bedoelingen van de beoogde marktwerking van de Zorgverzekeringswet €2,5 miljoen staatssteun. In één van de berichten hierover heeft Bruins het opeens over een systeemziekenhuis. Let wel, Boxmeer hè. Zelfs op een step ben je in een halfuur in een ander ziekenhuis.

VGZ heeft haar eigen beleid met kleine ziekenhuizen en ziet ze als cruciaal om de grote ziekenhuizen, met een volumespoiler van het formaat van de bolide van Jos Verstappen, in het gareel te houden. Bruins heeft in al zijn correspondentie over het Klotevaartziekenhuis een olifantenpadje gecreëerd. “Als in de toekomst een ziekenhuis tijdig aan de bel trekt dan moet ik wel helpen en regie nemen” was zijn betoog. Mijn stelling is “als het Maasziekenhuis niet was gered zou de politieke carrière van Bruins wel eens op de politieke intensive care kunnen zijn beëindigd”. Dat is de politieke realiteit. Hoe je ook over deze Staatssteun denkt, verwarrend is het wel. De €2,5 miljoen staatssteun voor het Maasziekenhuis is bedoeld voor ICT, opleidingen en E-health. Wat dat met directe patiëntenzorg heeft te maken, is mij een raadsel. Tijdens het debat over het failliet van, ik zal niet weer flauw doen, het Slotervaart gaf deze ‘zorg’ minister aan dat hij het niet als zijn taak zag een stapel ziekenhuisstenen te redden. In een van de vele debatten die daarop volgde kwam hij hierop terug. Hoe politiek ongelukkig deze woorden ook gekozen waren, hij had, vanuit de zorgverzekeringswet gezien, wel gelijk. Loek Winter en Willem de Boer moeten nu bijkans een hartstilstand hebben gekregen.

Volgens een analyse welke ik een keer heb gemaakt met een financieel specialist, is er in Nederland minimaal €12 miljard aan zorgstenen te veel. Het vraagt politieke moed om hier de marktwerking haar zelfreinigende werking te laten hebben. Over de visie van VGZ in deze kan ik verder weinig zeggen. Ik weet het domweg niet. Volgens de directie van het Maasziekenhuis is het succesvolle substitutiebeleid en daarmee het teruglopende ziekenhuisbezoek de verklaring voor de financiële problemen.

Op het spreekuur van Pauline Terwijn voor noodlijdende ziekenhuizen zal het nu wel druk worden. Er schijnt een shortlijst bij VWS te zijn van soortgelijke ziekenhuizen en zij zullen bij Terwijn vast hun oor te luisteren leggen. Politieke wenselijkheid en handelen in lijn van de zorgverzekeringswet lopen in Den Haag niet in de zelfde schoenen. Super verwarrend en inconsequent. Zorg en politiek... een vorm van Staatskloterij.